

STÍLUSLAP
A TÁVOL-KELETI TANULMÁNYOKHOZ
BEKÜLDÖTT CIKKEKHEZ

1. ÁLTALÁNOS TUDNIVALÓK

1. A/4-es oldal, 2,5-ös margó, 1,5-es sortávolság, 12-es betűméret a főszövegben, 10-es a lábjegyzetben.
2. Főszöveg és lábjegyzet: sorkizárt.
3. Új bekezdés: behúzza 1,25-tel.
4. Általános font: Times Ext Roman.
5. Ábrák, illusztrációk: pontos hivatkozással, copyright tisztázásával.
6. Minden műcímet és fogalmat kurziválni kell, mást (személy- és helyneveket) nem.
7. Oldalszámok a kéziratban: oldal alján középen. A tanulmányok hosszúsága: 12–25 oldal.
9. Mindenhol lábjegyzet (nem végjegyzet). Lábjegyzet szövege előtt mindig space. Minden lábjegyzet vége valamilyen írásjel.
10. Rövidebb idézetek (1–2 sor) a főszövegben, hosszabb idézetek a főszövegtől elkülönítve (12 pt), jobbról, balról behúzza (1–1).
12. A cikk beküldése előtt: helyesírás átnézése, illetve a bibliográfia adatainak és a hivatkozások ellenőrzése.
14. A szerkesztőségbe doc(x)- és pdf-formátumban kell beküldeni a tanulmányokat.

HIVATKOZÁS A FŐSZÖVEGHEZ TARTOZÓ LÁBJEGYZETBEN

- | | |
|------------------------------------|---|
| Kovács 2004: 45. | (egy szerző, hivatkozás oldalszámra) |
| Kovács 2004: 45. n. 4. | (egy szerző, hivatkozás oldalszámra és jegyzetre) |
| Kumar – Rohde 1995: 134. | (két szerző) |
| Sanjit et al. 2012: 96. | (sok szerző) |
| Joshi 1986a: 34, Joshi 1986b: 317. | (egy szerző több írása ugyanabból az évből) |

HIVATKOZÁS A TANULMÁNY VÉGÉN

FELHASZNÁLT IRODALOM

Elsődleges források külön, elsőként szerepeljenek. A másodlagos szakirodalom utána „Felhasznált másodlagos szakirodalom” néven, itt csak a hivatkozott művek szerepeljenek a következő módon:

KÖNYV:

Gethin, Rupert 1998. *Foundations of Buddhism*. Oxford: Oxford University Press.

TANULMÁNY KÖTETBEN:

Sørensen, Henrik H. 2011. „Central Divinities in the Esoteric Buddhist Pantheon in China.”
In: Orzech, Charles B. – Sørensen, Henrik H. – Payne, Richard K. (eds.) *Esoteric Buddhism and the Tantras in East Asia*. Leiden: Brill, 90–132.

[A szerkesztők neve ugyanabban a sorrendben, utána mindig (ed.) vagy (eds.) kettőspont nélkül, csak a magyarnál (szerk.)]

CIKK FOLYÓIRATBAN:

Kossak, Steven 1994. „The Arts of South and Southeast Asia.” *The Metropolitan Museum of Art Bulletin* 51.4: 17–88.

KI NEM ADOTT MA SZAKDOLGOZATOK, illetve PhD DISSZERTÁCIÓK

[Cím kurzív, mint a könyveknél, de zárójelben szerepel utána, hogy szakdolgozat/disszertáció, valamint vesszővel az egyetem megnevezése.]

Gimello, Robert M. 1976. *Chih-yen and the Foundation of Hua-yen Buddhism*. (Ph.D. diss., Columbia University)

EGYÉB TUDNIVALÓK

— Nagykötőjel: évszámok és oldalszámok között mindig: **(1625–1696); Strong 2001: 34–45.**

— Háromnál több szerző által szerkesztett kötet esetén az első szerző után ‘**et al.**’-t is lehet használni.

— Mindenütt **i.e.** és **i.sz.** használandó (nem Kr.e., Kr.sz.).

— Első előfordulásakor minden személynévénél a teljes nevet ki kell írni, később elég a családnév + a rövidített keresztnév.

— Minden történeti személy után legyen születési és halálozási évszám (uralkodóknál uralkodási időszak ‘uralk.’), ha nem biztos, akkor a bizonytalan évszám elé ‘kb.’, ha csak a „virágzási időszaka” ismert, akkor fl. (= floruit).

— Sorozatcímek szögletes zárójelben legyenek a bibliográfiában a cím után:

Lippiello, Tiziana 2001. *Auspicious Omens and Miracles in Ancient China: Han, Three Kingdoms and Six Dynasties*. [Monumenta Serica Monograph Series 39.] Sankt Augustin, Germany: Institut Monumenta Serica; Nettetal: Steyler Verlag.

— Több szerző, szerkesztő vagy egy kiadóhoz tartozó több kiadási hely esetében nagykötőjel, előtte és utána space:

Lengyel Zoltán – Szegedi Mónika (szerk.) 1999. *A bölcs és a balga*. Budapest: Palatinus Kiadó.

Beer, Robert 2004. *The Encyclopedia of Tibetan Symbols and Motifs*. Chicago – London: Serindia Publications.

— Magyar, angol, német, francia, olasz, spanyol nyelveken kívüli egyéb nyelven megadott cikkek, tanulmányok és könyvek címét szögletes zárójelben meg kell adni magyarul is. A folyóiratok címét és a kiadók nevét nem kell lefordítani, pl.:

Norowsambū, G. 1975. *Mongolīn arxiw-alban xereg, tūnī bičgīn xew*. [Mongólia archív, hivatalos ügyei, s azok írásos anyaga]. Ulānbātar: Ulsīn Xewlelīn Gajar.

— Mivel a bibliográfiában minden könyvcím kurzív, így az eredeti címben szereplő kurzív elveszti ilyen jellegét:

Mair, Victor H. 1993. *The Linguistic and Textual Antecedents of The Sutra of the Wise and the Foolish*. Philadelphia, PA: University of Pennsylvania.

[A tanulmányok címei nem kurzívak, tehát itt megmarad a kurzív cím:

Mair, Victor H. 1993. „The Khotanese Antecedents of *The Sutra of the Wise and the Foolish* (*Xianyu jing*).” In: Zürcher, E. et al. (eds.) *The Collection of Essays 1993: Buddhism Across Boundaries – Chinese Buddhism and the Western Regions*. Taiwan: Fo Guang Shan Foundations for Buddhist and Culture Education, 361–420.]

KELETI NYELVŰ SZAVAK ÁTÍRÁSA

japán: Hyōjunshiki/Hepburn

kínai: pinyin

koreai: McCune-Reischauer

szanszkrit: IAST

tibeti: Wylie

KÍNAI ÉS JAPÁN SZAVAK, CÍMEK

Javasolt font: MingLiu

Minden kínai és japán szó (név, fogalom stb.) után első előfordulásakor fel kell tüntetni az írásjegyet, írásjegy csak átírással együtt szerepeljen. Kínai és japán írásjegyek a szó után legyenek space-szel, nem zárójelben, utána space (Times Ext Roman) vagy valamilyen írásjel (Times Ext Roman). Például:

Chen Beixi 陳北溪 1223-ban...

Ishida Baigan 石田梅岩 úgy gondolta...

[Jellegzetes hibák:

első előfordulásakor csak átírás szerepel, írásjegy nem;

csak írásjegy szerepel, átírás nem;

írásjegy zárójelben szerepel az átírás után;

írásjegy elől, átírás utána;

írásjegy utáni space vagy írásjel fontja MingLiu, nem Times Ext Roman;

írásjegy előtt/után nincs space.]

A bibliográfiában minden kínai és japán szerző, cikk, tanulmány, folyóiratcím és könyvcím után space-szel elválasztva kell *hanzi/kanji-kana*, csak a kiadási hely és a kiadó után nem.

Kínai neveknél a magyar ragok közvetlenül kapcsolódnak az idegen szavakhoz, ha annak utolsó betűjét kiejtjük, de a hivatalos helyesírással szemben nem hosszabbítjuk meg a szóvégi magánhangzókat, tehát: *daoval* (és nem *daóval*).

Kínai, koreai és japán nyelvű cikk esetén a szerzőknél nem kell vessző a családnév és az adott név közé, de kell, ha a cikk, tanulmány, könyv nem kínai, koreai vagy japán nyelvű.

Kínai kiadók neveinél csak az első tag nagybetű, a többi csak akkor, ha név: Zhongguo ditu chubanshe (nem: Zhongguo Ditu Chubanshe).

Kínai és japán [akárcsak koreai, mongol, tibeti] szakirodalom esetén a címekben először átírás, utána írásjegyek, majd szögletes zárójelben a magyar fordítás, pl.

Ebine Toshiro 海老根聡郎 1986. “Kin Shoshi fude jūō zu 金処士筆十王図 [Jin Chushi Tíz Király festményei].” *Kokka* 国華 1986.10: 20–29.